

**UCHWAŁA NR CXXI/1966/14
RADY MIASTA KRAKOWA**

z dnia 5 listopada 2014 r.

w sprawie skargi na działanie Zarządu Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie.

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) Rada Miasta Krakowa uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę Pana na działanie Zarządu Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie w związku z nałożeniem opłaty dodatkowej za parkowanie.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miasta Krakowa,

Bogusław Kośmider

Załącznik do uchwały Nr CXXI/1966/14

Rady Miasta Krakowa

z dnia 5 listopada 2014 r.

Skarga Pana * na działanie Zarządu Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie w związku z nałożeniem opłaty dodatkowej za parkowanie została przekazana przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze pismem nr SKO.SW/4101/113/2014.

Jak wyjaśnił Prezydent Miasta Krakowa problematykę pobierania opłat za korzystanie z dróg publicznych reguluje ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 260 z późn. zm.), w której w sposób wyraźny wskazano istnienie obowiązku, a nie jedynie możliwości, ponoszenia przez użytkownika pojazdu samochodowego opłat za korzystanie z dróg publicznych, w tym także z tytułu parkowania pojazdu samochodowego w strefie płatnego parkowania na drogach publicznych przez korzystającego z drogi publicznej.

Zgodnie z art. 13, ust. 1, pkt 1 ustawy o drogach publicznych, korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania. Każdorazowy postój bez wniesionej opłaty lub ważnego abonamentu postojowego obliguje do uiszczenia opłaty dodatkowej.

Zgodnie ze stanowiskiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, zajęтым w postanowieniu z dnia 9 października 2009 r. (sygnatura akt III SA/Łd 439/09), ww. uregulowania determinują uznanie, iż obowiązek uiszczenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania oraz obowiązek ponoszenia opłaty dodatkowej za nieuiszczenie tych opłat wynika bezpośrednio z przepisu prawa.

Zarówno ustawa o drogach publicznych, jak również uchwała nr XXI/229/11 Rady Miasta Krakowa z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, ustalenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wprowadzenia opłaty abonamentowej dla niektórych użytkowników dróg oraz sposobu pobierania tych opłat (z późn. zm.) nie przewidują żadnych okoliczności uzasadniających zwolnienie z obowiązku uiszczenia opłaty za parkowanie. Nie ma więc podstaw prawnych do zwalniania osób parkujących w strefie z opłat za parkowanie, a w przypadku nieuiszczenia opłaty za parkowanie do zwalniania z obowiązku uiszczenia opłaty dodatkowej. W związku z tym, odnosząc się ze zrozumieniem do przedstawionych przez Skarżącego okoliczności, nie ma możliwości odstąpienia od nałożenia opłaty dodatkowej.

W odpowiedzi na reklamację z dnia 30 maja 2014 r., która została udzielona przez Miejską Infrastrukturę, Sp. z o.o., pismem z dnia 6 czerwca 2014 r. (MI.177.BO.2014/MCZ) w oparciu o zgromadzoną dokumentację sprawy, wskazano okoliczności uzasadniające wystawienie zawiadomienia związane z brakiem w dniu 29 maja 2014 r. w pojeździe o numerze rejestracyjnym RT 27924 dowodu wniesienia opłaty za postój na drodze publicznej (ul. Kopernika), w strefie płatnego parkowania w Krakowie wyznaczonej znakami D-44, oraz podstawy prawne powstania obowiązku zapłaty opłaty dodatkowej. Pan *

* uzyskał szczegółowe wyjaśnienia dotyczące oznakowania strefy płatnego parkowania oraz czasu wymaganego do wniesienia opłaty wynikającego z uregulowań uchwały nr XXI/229/11 Rady Miasta Krakowa. Zainteresowany został również poinformowany o przysługujących środkach odwoławczych w przypadku wszczęcia postępowania egzekucyjnego, jeśli należność nie zostałaby uregulowana.

Pan : * w kolejnym piśmie z dnia 18 czerwca 2014 r. skierowanym do Miejskiej Infrastruktury, Sp. z o.o., zwrócił się o wskazanie trybu i organu przyjmującego odwołanie. W odpowiedzi z dnia 3 lipca 2014 r. (MI.915.BO.2014/MCZ) Spółka szczegółowo poinformowała Skarżącego o trybie, organach oraz o przysługujących środkach odwoławczych.

W piśmie z dnia 22 czerwca br. Pan * zakwestionował stanowisko Spółki, zwracając się o ponowną weryfikację sprawy, podnosząc oprócz wskazanych wcześniej okoliczności kwestię braku możliwości ograniczenia się jedynie do pouczenia osoby, która nie dokona opłaty dodatkowej. W odpowiedzi na ww. korespondencję Miejska Infrastruktura, Sp. z o.o., w piśmie z dnia 18 lipca 2014 r. (MI.1613.BO.2014/MCZ) podniosła kwestię przejęcia zadań związanych z obsługą strefy płatnego parkowania w Krakowie przez ww. Spółkę na podstawie uchwały nr XCIV/1392/13 Rady Miasta Krakowa z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie utworzenia jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a po ponownej analizie dokumentacji sprawy wskazała na brak podstaw prawnych do anulowania zapłaty za postój w strefie płatnego parkowania dotyczącej zawiadomienia nr 821794/2014, uregulowanej przez Zainteresowanego w dniu 9 lipca 2014 r.

Opłata dodatkowa jest należnością publicznoprawną, która nie jest nakładana ani wymierzana, lecz obowiązek jej uiszczenia powstaje z mocy prawa na podstawie art. 13 f, ust. 1 ustawy o drogach publicznych w sytuacji nieopłaconego parkowania. Zawiadomienie wystawione przez kontrolera strefy nie jest mandatem karnym, ale informuje o powstaniu tego obowiązku. Powołana wyżej uchwała nr XXI/229/11 Rady Miasta Krakowa nie zawiera zapisów dotyczących możliwości odstąpienia od nakładania opłaty dodatkowej w postępowaniu reklamacyjnym oraz ograniczenia się jedynie do zastosowania w takim przypadku środka oddziaływania wychowawczego w postaci pouczenia, co przewiduje ustawa Kodeks wykroczeń.

Stosownie do treści art. 40 d, ust. 2 ustawy o drogach publicznych, opłaty określone w art. 13, ust. 1, pkt 2 i art. 40, ust. 3 wraz z odsetkami za zwłokę, opłaty określone w art. 13 f, ust. 1 oraz kary pieniężne określone w art. 29 a, ust. 1 i ust. 2 i art. 40, ust. 12 wraz z odsetkami za zwłokę podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, co uniemożliwia zastosowanie postulowanej przez Skarżącego sankcji wyłącznie w postaci pouczenia jako środka oddziaływania, gdyż wspomniane akty prawne nie przewidują możliwości zastosowania takiego środka. Mając na uwadze fakt, iż zapisy uchwały Rady Miasta Krakowa, jako aktu hierarchicznie niższego niż przywołane wyżej akty prawa rangi ustawowej, nie mogą dowolnie kształtować praw i obowiązków, podniesiony przez Skarżącego zarzut nieprawidłowego ukształtowania treści obowiązujących w Gminie Miejskiej Kraków aktów prawnych nie znajduje uzasadnienia w świetle wyżej przedstawionej argumentacji.

W kwestii zmiany granic strefy płatnego parkowania i faktu, iż Skarżący nie zauważył znaków informujących o granicach strefy płatnego parkowania, wskazania wymaga, iż znaki D-44 i D-45 informujące o granicach obszaru strefy płatnego parkowania w sposób czytelny informują o zasadach obowiązujących na tym obszarze oraz o sposobie zachowania na drodze. Wspomniane znaki znajdują się w widocznych miejscach na wszystkich ulicach wlotowych do strefy płatnego parkowania i mają wymiary znaków dużych. Zgodnie z § 58, ust. 4 rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1393 z późn. zm.), znaki D-44 dotyczą obszaru (a nie danej ulicy w strefie), nie są więc ponawiane w miejscach postojowych na poszczególnych ulicach, a informacja o obowiązku i sposobie zapłaty za postój znajduje się na tych znakach. Mając na uwadze fakt, iż kierujący pojazdem ma obowiązek stosować się do drogowego oznakowania poziomego i pionowego,

okoliczność, iż Skarżący nie zauważył obowiązującego oznakowania, nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do kwestii nienależytego ukształtowania procedury odwoławczej od nałożenia opłaty dodatkowej za postój pojazdu w strefie płatnego parkowania, należy stwierdzić, że uchwała nr XXI/229/11 Rady Miasta Krakowa przewiduje możliwość pisemnej reklamacji od nałożonej opłaty dodatkowej, którą można wnieść w terminie 7 dni od dnia wystawienia zawiadomienia o opłacie dodatkowej. O wyniku rozpatrzenia reklamacji powiadamia się pisemnie osobę kwestionującą nałożenie opłaty dodatkowej. Zawiadomienie o opłacie dodatkowej nie rodzi skutków prawnych w przypadku uznania reklamacji.

Zgodnie z procedurą ZIKiT-21, która jest ogólnie dostępna na stronie internetowej ZIKiT-u pod adresem www.zikit.krakow.pl, zainteresowanemu każdorazowo przysługuje prawo do złożenia wniosku o udzielenie ulgi (umorzenie, odroczenie, rozłożenie na raty) w stosunku do należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym (takich jak opłata dodatkowa). Przesłankami do udzielenia ulgi jest ważny interes podatnika lub interes publiczny. Z poczynionych ustaleń wynika, że Pan * nie skorzystał z przysługującej mu możliwości złożenia wniosku o udzielenie ulgi.

W pismach Miejskiej Infrastruktury, Sp. z o.o., Skarżący został także pouczony, że właściciel pojazdu każdorazowo ma zagwarantowaną możliwość obrony swoich praw, m.in. poprzez złożenie zarzutu już na etapie prowadzonego postępowania egzekucyjnego, przy czym takie postępowania wszczyna się dopiero po uprzednim doręczeniu upomnienia (wezwania do zapłaty) z wykazaniem żądanej należności, a następnie tytułu wykonawczego, który jest niezbędny do wszczęcia i prowadzenia egzekucji. Jeżeli właściciel pojazdu kwestionuje istnienie obowiązku uiszczenia opłaty dodatkowej przez wniesienie zarzutu w postępowaniu egzekucyjnym, oceny zasadności tego zarzutu dokonuje wierzyciel, a jego ocena podlega kontroli przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze jako organu II instancji, a następnie sądu administracyjnego.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia, należy uznać, że zarzuty zawarte w przedmiotowej skardze są bezzasadne.

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 §3 w związku z art. 238 §1 k.p.a.

Stosownie do art. 239 k.p.a. Rada Miasta Krakowa informuje, iż: „W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania owych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.”